

BOEK VAN
GEHEIMENISSEN

365 bijbelse mysteriën ontrafeld

JONATHAN CAHN

Voor de bijbelteksten is gebruik gemaakt van de Herziene Statenvertaling, tenzij anders aangegeven.

Opmerking van de auteur: Onderaan elke overdenking staat een Engelstalige titel. Ik heb op internet over elk van deze titels extra studiemateriaal beschikbaar gesteld. Achterin dit boek is vermeld waar dit studiemateriaal te vinden is.

HET BOEK VAN GEHEIMENISSEN

Originally published in English under the title

The Book of Mysteries

Originally published in English by (Frontline), Charisma Media/Charisma House Book Group, 600 Rinehart Road, Lake Mary, Florida 32746 under the title (The Book of Mysteries). Copyright © (2016) by (Jonathan Cahn).

Copyright © 2021, Uitgeverij Gideon

Auteur: Jonathan Cahn

Vertaling: Theo Veldhuis, Amber Dijksterhuis

Redactie: Monica van Bezooijen, Redactie bureau Zoveel zinnen

Omslagontwerp: Arjen Niezen, cartoonsenzo.nl

Typografie: Coco Bookmedia, Amersfoort

Jaar van uitgave: december 2021

Uitgave: Gideon, Hoornaar, Nederland

ISBN: 978-90-5999-143-9

NUR: 707

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een databank, of doorgegeven in welke vorm of op welke wijze dan ook – elektronisch, mechanisch, gekopieerd, gescand of op enige andere wijze – behalve voor korte citaten in recensies of artikelen, zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means – electronic, mechanical, photocopy, recording, scanning, or other – except for brief quotations in critical reviews or articles, without the prior written permission of the publisher.

*Voor Renata, mijn geliefde en schat, voor haar liefde, haar
aanmoediging, haar geduld en trouw.
Zonder haar had ik dit boek niet kunnen schrijven.*

*Voor Eliel en Dael, de kostbare sieraden en verrassende
vreugden van ons leven.*

*Voor mijn moeder en vader, voor het geschenk van het leven, en voor
alle zegeningen die ze hebben gegeven.*

*En voor Hem die het geheimenis is van alle geheimenissen, de Gever
van alle gaven, en de Gave achter alle gaven.*

HET BEGIN

‘Wie bent u?’ vroeg ik.
‘Een leraar,’ antwoordde hij.
‘Leraar van wat?’
‘Geheimenissen.’
‘En waar geeft u les?’
‘Hier.’
‘In de woestijn?’
‘Is er een betere plaats om de waarheid te ontdekken zonder afleiding?’
‘Op school?’
‘Sommigen noemen dit een school,’ reageerde hij.
‘En wie zijn de studenten?’
‘Zoekers naar waarheid.’
‘Hoe weten ze dat ze hier – naar de woestijn – moeten komen?’
‘Van-mond-tot-mond-reclame, een ontmoeting, alsof het zo moet zijn. Meestal gebeurt het spontaan tijdens een ontmoeting... zoals in dit geval.’
‘Zoals in deze ontmoeting?’
‘Als het zo moet zijn.’
‘En waar wonen de studenten?’
‘Er zijn vele verblijfplaatsen.’
‘Slaapzalen?’
‘Dat is misschien iets te veel gezegd,’ zei hij. ‘Ruimten, verblijfplaatsen, kamers.’
‘En hoeveel kost het om...’
‘De opleiding te volgen?’
‘Ja.’
‘Niets.’
‘Hoe is dat mogelijk?’
‘Als iemand werkelijk op zoek is, dan wordt erin voorzien.’
‘Echt?’
‘Kom,’ zei hij.
‘Naar de school?’
‘Kom en je zult het zien.’
‘Dat kan niet,’ zei ik. ‘Ik ben op reis.’
‘Door een woestijn in het Midden-Oosten?’ vroeg hij.
‘Ja.’
‘En wat verwacht je precies te vinden?’

‘Niets eigenlijk, gewoon...’
‘Je bent op reis om niets te vinden?’
‘Ik houd van reizen.’
‘Zonder bestemming?’
‘Niet specifiek, nee.’
‘Maar wat als er wel een bestemming zou zijn?’
‘Wat bedoelt u?’
‘Wat als er iets was waarvan het de bedoeling was dat je het zou vinden?’
‘Zoals?’
‘Kom en je zult het zien. Het nieuwe jaar staat voor de deur. Dat is een mooi moment om te beginnen.’
‘Te beginnen?’
‘Met de nieuwe opleiding. De opleiding die ik geef, gaat van start in het nieuwe jaar en eindigt na precies een jaar.’
‘Ik kan niet.’
‘Natuurlijk kun je wel.’
‘Ik bedoel, ik weet niet of het de bedoeling is om dit te doen.’
‘Dat is wel degelijk de bedoeling,’ zei hij. ‘Als het zo moet zijn.’

En zo begon het, een onvoorziene ontmoeting midden in een woestijn. Ik weet niet wat het meest absurd was: wat hij me vertelde over zijn ‘school’, of het feit dat ik me daadwerkelijk aansloot als een van de studenten. En ik kan ook niet precies zeggen wat me ertoe bracht om die stap te zetten. Misschien was het de gedachte dat als ik het niet zou doen, ik me wellicht altijd zou afvragen hoe het zou zijn geweest als ik het wél had gedaan. Ik had het mezelf kwalijk genomen dat ik de kans niet had gegrepen.

Niets aan de opleiding was gewoon. De verblijfplaatsen waren sober, zoals je kon verwachten in een dergelijke omgeving. Toch leek dit voor geen enkele student iets uit te maken. Ze kwamen uit allerlei leefomstandigheden en uit de meest uiteenlopende plaatsen.

Het was niet volkomen desolaat. Er waren zorgvuldig onderhouden tuinen, waarin bomen, planten, wijnranken en bloemen groeiden. En er waren mensen die in de nabijheid van de school leefden; de nomaden, de herders, de woestijnreizigers die in tentenkampen verbleven die wat variatie brachten in het dorre landschap. Op een uur lopen bevond zich een klein stadje. Bij gelegenheid liep ik er soms heen – net als andere studenten – om boodschappen te doen, het leven te observeren, en om – voor zover passend – te proberen een van de lessen in de praktijk te brengen.

Op school bevonden zich meerdere klassen en docenten, maar hij was bij uitstek degene die alles overzag. Hij was zo vooraanstaand dat iedereen hem eenvoudig als ‘de leraar’ kende. Reden te meer dat ik nooit kon begrijpen waarom hij mij uitkoos als een van zijn leerlingen.

Hij leidde een eenvoudig, ascetisch leven, zoals iedereen op school. Het hele doel was om alle afleidingen te elimineren. We putten water uit een bron en de ruimten op school werden verlicht door kaarsen en olielampen. Het was alsof we duizenden jaren terug in de tijd waren gereisd. Tegelijkertijd was de leraar zich bijzonder bewust van wat er zich in de wereld buiten de school afspeelde; de wereld waaruit wij zo plotseling waren afgesneden. Ook had hij geen enkel bezwaar om gebruik te maken van een gebruiksvoorwerp of een dienst uit de moderne wereld, die kon helpen bij het doel van de opleiding.

Wat betreft de lessen zelf, die waren niet minder gewoon dan de school waarin ze werden gegeven. De meeste lessen werden gegeven door de leraar, met mij als de enige leerling. Er was geen vastgesteld lesrooster. De lessen werden in de ochtend, in de middag of laat in de avond gegeven in de open vlakke, op bergtoppen, in dalen, in met olielampen verlichte kamers met uitzicht op de tentenkampen, of terwijl we op de rug van een kameel op reis waren. Soms was een gebeurtenis of de omgeving aanleiding voor een van de lessen, of leek dat in ieder geval zo. Ik kon nooit echt met zekerheid zeggen of het onderwijs gebaseerd was op een gebeurtenis, of dat een gebeurtenis gebaseerd was op een van de lessen. Andere lessen kwamen voort uit een vraag die ik de leraar stelde. Maar elke les bevatte een geheimenis of een waarheid. Sommige geheimenissen bouwden voort op andere geheimenissen, zodat ze een groter geheel vormden. Aan het slot van elke les gaf de leraar me een opdracht mee om toe te passen wat ik die dag had geleerd over mijn leven.

Ik hield een dagboek bij waarin ik al zijn lessen opschreef en onze gesprekken zo goed mogelijk probeerde samen te vatten. Zo schreef ik het onderwijs op, de geheimenissen, de vragen en antwoorden, en de teksten uit de Schriften die hij gebruikte, zodat ik me hier later in kon verdiepen. Aan het einde van het jaar had ik 365 geheimenissen genoteerd, één voor elke dag van het jaar: een les, een geheimenis en een opdracht.

Ik wil mijn dagboek graag met je delen. Alles wat de leraar me liet zien, de geheimenissen die hij me meedeelde, zoals ik ze in dat jaar in de woestijn ontving.

ONEINDIGHEID IN EEN POTJE

Het was ochtend. De leraar kwam mijn kamer binnen met een klein aardenwerken potje.

‘Een vraag,’ zei hij. ‘Past er iets groots in een potje dat zo klein is?’

‘Nee,’ antwoordde ik.

‘Kan wat eindig is iets omvatten wat oneindig is?’

‘Nee,’ zei ik opnieuw.

‘Toch kan dat wel,’ reageerde hij.

‘Hoe dan?’

Hij tilde het potje op en haalde het dekseltje eraf.

‘Het kan,’ zei hij. ‘Het kan als het een open vat is. Een gesloten vat kan nooit iets groter bevatten dan zijn eigen grootte. Maar een open vat heeft geen beperkingen. Nu het open is, kan het de wind opvangen of de neervallende regen. Het kan zelfs de stroom van een rivier bevatten.’

‘Het zou een lange tijd duren voor het een rivier kan bevatten.’

‘Het zou eeuwig kunnen duren, maar het principe blijft staan.’

‘En de reden dat u me dit vertelt is...’

‘Wat is groter, iets waarvan je weet of iets waarvan je niet weet?’

‘Dat waarvan ik niet weet,’ zou ik denken.

‘Dus is het alleen maar verstandig dat je op zoek gaat naar dat wat je niet weet.’

‘Ik denk het.’

‘Maar hoe kun je bevatten wat groter is dan jij... iets wat groter is dan jouw vermogen om het te begrijpen?’

‘Door een open vat te worden,’ zei ik.

‘Precies,’ zei de leraar. ‘Alleen door jezelf te openen kun je te weten komen wat je nog niet weet. En alleen door een open vat te worden kun je bevatten wat groter is dan jezelf. De waarheid is altijd groter dan ons kennen. Je denken en hart zijn eindig, aardewerken potjes. Maar de waarheid heeft geen einde. God heeft geen einde. De Eeuwige is oneindig en blijft altijd stromen.’

‘Als een rivier,’ zei ik.

‘Ja,’ zei de leraar. ‘Maar als het vat zich opent, kent het geen beperkingen meer. Het kan de waterstroom van een rivier bevatten... dus open je denken, je hart en je leven. Want alleen een open vat en een open hart kunnen de oneindigheid van God bevatten.’

OPDRACHT: Open vandaag je denken, je hart en je leven voor wat je nog niet weet, zodat je wat groter is dan jezelf kunt bevatten.

Jesaja 55:1-9; Jeremia 33:3; 2 Korinthe 4:7

FILLED UP WITH THE FULLNESS

DE 'IK BEN' VAN ALLE 'IK BENS'

Op de tweede dag realiseerde ik me dat er geen vastgestelde tijd zou zijn waarop de leraar kwam. Vandaag kwam hij 's middags.

'Ken je de Naam van God?' vroeg de leraar.

'Ik weet het niet zeker.'

'De Naam bestaat uit vier Hebreeuwse letters: de *jod*, de *he*, de *waw* en de *he*: *YHWH*. Het is de allerheiligste naam, zo heilig dat sommigen hem weigeren uit te spreken. En toch spreken we deze Naam voortdurend uit.'

'De heilige Naam van God?' antwoordde ik. 'Hoe kan dat terwijl ik de naam niet kende?'

'Wanneer je over jezelf spreekt, spreek je de Naam uit.'

'Ik begrijp het niet.'

'Wanneer je gelukkig bent, zeg je: *'Ik ben gelukkig.'* En als je niet gelukkig bent, zeg je: *'Ik ben verdrietig.'* Als je anderen vertelt wie je bent, zeg je: *'Ik ben'* gevolgd door je naam. *YHWH* betekent *'Ik ben'*. Het is de Naam van de Eeuwige, de Naam van God. Zijn Naam is *'Ik ben'*.

'Dan zeggen we allemaal Zijn Naam.'

'Ja. En dat heb je altijd al gedaan. Zijn Naam is verweven met het weefsel van jouw bestaan. Wanneer je praat over jezelf, moet je Zijn Naam wel noemen.'

'Waarom is dat zo?'

'Omdat jouw bestaan voortvloeit uit Zijn bestaan. Hij is de *Ik ben* van alles wat bestaat... de *Ik ben* van alle *ik bens*. Jouw *ik ben* bestaat alleen door Zijn *Ik ben*. En omdat je bestaat uit Hem, kun je alleen uit Hem de reden en het doel van jouw bestaan vinden. Daarom is het zo dat wanneer je jouw naam zegt, je altijd Zijn Naam moet uitspreken. En je moet altijd Zijn Naam als eerste uitspreken.'

'Omdat...'

'Omdat Zijn bestaan eerst komt en jouw bestaan uit Zijn bestaan voortvloeit. Dat is de stroom van het bestaan. Dus moet je bij Hem beginnen en uit Hem voortkomen. Dat is het geheim van het leven. Door niet alleen *voor* Hem te leven, maar je leven *vanuit* Hem te leven, te leven vanuit Zijn leven, te bewegen vanuit Zijn beweging, te handelen vanuit Zijn daden, te voelen vanuit Zijn hart, te zijn vanuit Zijn zijn en te worden wie je bent vanuit wie Hij is... Ik ben.'

OPDRACHT: Leer vandaag het geheim van elk moment te leven vanuit Zijn leven, te doen vanuit Zijn doen, lief te hebben vanuit Zijn liefde en te zijn vanuit Zijn zijn.

Exodus 3:14-15, Handelingen 17:28

THE I AM MYSTERIES

DE SHANNAH

Hij kwam 's nachts bij me.

'Wat is een jaar?' vroeg de leraar.

'Driehonderdvijfenzestig dagen,' antwoordde ik.

'Maar in de heilige taal van de Schrift is het meer dan dat. Het wordt de *shannah* genoemd... en het bevat een geheimenis. Het woord *shannah* is verbonden met het getal twee.'

'Ik begrijp het verband niet.'

'*Shannah* kan de tweede, de kopie of de herhaling betekenen. In de natuur zie je dat in de loop van een jaar alles zich herhaalt wat er al is geweest... de winter, de lente, de zomer en de herfst, het bloeien en het verwelken van bloemen, de wedergeboorte van de natuur en het afsterven, een exacte herhaling van wat al is geweest. Een jaar is dus een *shannah*, een herhaling. We staan nu aan het begin van een nieuw jaar. En wat voor jaar zal het worden?

'Wat bedoelt u?'

'Het wezen van de natuur is herhaling. Dat geldt ook voor ons leven. In wezen zijn wij een schepping van herhaling. We worden aangetrokken tot het doen van wat eerder al is gedaan, dezelfde routine, hetzelfde traject, zelfs als deze routines en trajecten schadelijk voor ons zijn. Dus wat zal deze *shannah*, dit nieuwe jaar voor jou zijn?'

'Wel, als het jaar een herhaling betekent, dan heb ik waarschijnlijk niet veel keuze. Het zal voornamelijk hetzelfde worden als het jaar dat achter ons ligt.'

'Maar je hebt wel degelijk een keuze,' zei de leraar. '*Shannah* heeft namelijk een dubbele betekenis. Het betekent niet alleen herhaling, maar ook verandering.'

'Hoe kan hetzelfde woord het tegenovergestelde betekenen?'

'Op dezelfde manier zoals het jaar dat voor je ligt beide kan zijn. Alles herhaalt zich in de wereld – maar de weg van God is de weg van vernieuwing en verandering. Je kunt God niet kennen en daar niet door veranderd worden. Hij wil dat het jaar, de *shannah* die voor ons ligt, geen tijd van herhaling wordt, maar een tijd van verandering, van nieuwe ondernemingen, nieuwe stappen en breken met het oude. Als je een jaar van nieuwe dingen wilt ervaren, moet je ervoor kiezen om niet in de herhaling van het natuurlijke te leven, maar in de nieuwheid van het bovennatuurlijke. Kies ervoor om niet te wandelen in je eigen wil, maar in de wil van Hem die voorbij het natuurlijke is en voorbij alles wat oud is. Zoals er staat geschreven: Hij maakt alle dingen nieuw. Open je leven voor de nieuwheid van Zijn wil, en je zult wandelen in de nieuwheid van leven en de *shannah* van verandering.'

OPDRACHT: Stap vandaag uit je oude wegen, gewoonten en voetstappen. Doe wat je nooit eerder hebt gedaan, maar wel zou moeten doen. Wandel in de nieuwheid van de Geest.

Jesaja 43:19; Romeinen 6:4; 2 Korinthe 5:17

THE SHANNAH

DE RUACH

Hij nam me mee naar een open woestijnvlakte. Er stond veel wind, zo veel dat het bijna stormde.

‘Kom,’ zei de leraar. Hij vroeg me om tegen de wind in te lopen. Dus dat deed ik.

‘Hoe is het om tegen de wind in te lopen?’ vroeg hij.

‘Het is een gevecht,’ antwoordde ik.

‘In de taal van de Bijbel is het woord voor wind *ruach*. Maar het heeft ook een andere betekenis: de Geest. In het Hebreeuws is de Heilige Geest de Heilige Wind. Dus wat gebeurt er als je tegen de wind in loopt?’

‘Je voelt weerstand. Het wordt moeilijker om te lopen en je wordt er moe van.’

‘Zo zul je in je leven ook weerstand ervaren als je tegen de Geest in loopt. Alles wordt moeilijker. Het kost meer energie en je bereikt er minder mee. Dus als je tegen de Geest in gaat, vecht je tegen de Wind. En je kunt niet tegen de richting van de wind in lopen zonder dat je moe en uitgeput raakt.’

‘En wat is dan de richting van de Wind, de Geest?’

‘De Geest is de *Heilige* Geest. Daarom blaast de Geest in de richting van het heilige, en blaast Hij tegen de richting van het onheilige. Probeer nu eens iets anders. Draai je om en loop terug in de richting waar je vandaan kwam.’

Dus dat deed ik. Ik liep nu in de richting waarheen de wind blies.

‘Hoe voelde dat?’ vroeg hij.

‘Het was veel makkelijker,’ zei ik.

‘Omdat er geen weerstand was,’ zei hij. ‘Je liep in de richting van de wind. De wind ondersteunde je bij het lopen. Je werd door de wind voortgestuwd en dat maakte het lopen makkelijker. Als je dus tegen de wind in loopt, krijg je weerstand. Maar als je je omdraait, geeft de wind je kracht. Zo is het ook met de Geest. Als je je omdraait, van richting verandert, gaat wandelen in de Geest, zal de weerstand verdwijnen. Dan zal de Geest je kracht geven en zul je voortgestuwd worden. Dan zal alles wat je doet, wat je moet doen, makkelijker worden.’

‘Dus als je wandelt in de Geest,’ zei ik, ‘zal het leven niet meer gekenmerkt worden door weerstand, maar door een briesje in de rug?’

‘Precies,’ zei de leraar. ‘Zij die wandelen in de Geest hebben de Wind in de rug.’

OPDRACHT: Welk deel van jouw leven gaat tegen de richting van de Geest in? Draai dat vandaag om en begin te wandelen met de Wind in je rug.

Johannes 3:8; Handelingen 2:2; Galaten 5:16-17

RUACH

BESCHIK JE DAGEN

‘We hebben het gehad over het jaar dat voor je ligt,’ zei de leraar. ‘Vandaag zullen we het hebben over de dagen die voor je liggen. Wat zullen de dagen die we nog te gaan hebben, voortbrengen in jouw leven?’

‘Hoe zou ik dat kunnen weten?’ antwoordde ik. ‘Ik heb daar niet echt zeggenschap over.’

‘Maar wat als je dat wel zou hebben?’

‘Hoe?’

‘Er staat geschreven: ‘Leer ons onze dagen te tellen.’ Wat betekent dat?’

‘Dat onze dagen beperkt zijn, en dat het dus wijs is om ze te tellen.’

‘Dat is juist,’ zei hij. ‘En dat is inderdaad de eerste betekenis. Maar in de oorspronkelijke tekst ligt een geheimenis verborgen; een geheim dat je leven, de dagen van je leven, kan veranderen. In het Hebreeuws staat er: ‘Leer ons onze dagen te *manah*.’ Hetzelfde woord *manah* komt voor in het boek Jona, waar staat geschreven dat God een vis, een worm en een wind beschikt (*manah*).

‘Dus *manah* betekent meer dan tellen.’

‘Precies. Het betekent ook voorbereiden, beschikken of toewijzen. Dus moet je niet alleen je dagen tellen, je moet ook leren je dagen voor te bereiden, ze toe te wijzen.’

‘Wat houdt dat in?’

‘Het betekent dat je niet alleen maar toekijkt en passief afwacht wat de dagen je zullen brengen. Je kunt je dagen voorbereiden.’

‘Hoe kan ik mijn dagen voorbereiden voordat ze plaatsvinden?’

‘Hoe begonnen de eerste dagen op aarde? Ze vonden niet zomaar plaats. Voordat ze ontstonden, bereidde God de dagen voor. Hij wees ze toe en beschikte ze heel bewust. Hij gaf ze een bedoeling. Dus als je een kind van God bent, kun je hetzelfde doen.’

‘Hoe?’

‘Door te bidden.’

‘Bidden voor dagen die nog niet bestaan?’

‘Bidden doe je niet alleen voor dingen die er al zijn, maar ook voor zaken die er nog niet zijn.’

‘Maar ik kan toch niet bepalen wat er zal gebeuren?’

‘Het maakt niet uit wat er gebeurt. Je wijdt je dagen toe aan God en bidt dat Hij het goede brengt. Je heiligt je dagen voor Gods bedoelingen. En dan gebruik je je dagen om die bedoelingen te verwezenlijken. Laat je leven niet bepalen door je dagen. Laat jouw leven je dagen bepalen. Laat de dagen niet zomaar voorbijgaan. Bereid ze voor, zodat ze een kanaal worden van zegen en leven. Beschik je dagen.’

OPDRACHT: Bereid je dagen voor. Zet ze apart. Wijd ze toe aan Gods handen en beschik ze voor het vervullen van Zijn bedoelingen.

Psalm 90:12; Handelingen 19:21

THE SHANNAH AND THE MANAH

HET GEHEIMENIS VAN DE BRUID

Op weg naar de stad hielden we stil op een nabijgelegen heuvel.

‘Kijk,’ zei de leraar, en hij wees op iets wat aan de rand van de stad plaatsvond.

‘Het ziet eruit als een bruiloft,’ zei ik, ‘of de voorbereidingen op een bruiloft.’ De bruid had een witte jurk aan en stond met haar bruidsmeisjes in een tuin.

‘Je kijkt naar een kosmisch mysterie, de schaduw van een geheimenis. Het bestaan,’ zei de leraar, ‘is een liefdesverhaal... althans, zo was het bedoeld. De bruid is een beeld van hoe we als mens hadden moeten zijn.’

‘Dat begrijp ik niet.’

‘We zijn allemaal geschapen om de bruid te zijn. Daarom kunnen we nooit compleet worden in onszelf. Daarom zoeken we in het centrum van ons wezen, in het diepste deel van ons hart, naar vervulling. De bruid is namelijk gemaakt om te trouwen. Dus kunnen we nooit onze vervulling vinden totdat we met Hem verenigd worden die aan de bron van ons bestaan staat. Daarom proberen we heel ons leven ons te verbinden...’

‘Te verbinden aan wat?’

‘Aan dat waarvan we denken dat dit het verlangen van ons hart vervult – aan mensen, succes, bezit, prestaties, geld, comfort, aanvaarding, schoonheid, romantiek, familie, macht, een beweging, een doel en massa's andere zaken. Want de bruid is bedoeld om te trouwen, en ze zal pas tot rust komen als het zover gekomen is.’

‘Dus geen van die andere zaken kan haar hart vervullen?’

‘Nee, alleen de Bruidegom kan dat doen. De rest niet.’

‘En wie is de Bruidegom?’

‘God is de Bruidegom, degene voor wie wij zijn gemaakt.’

‘Dus moeten we Hem vinden.’

‘Meer dan dat,’ zei hij. ‘Een bruid vindt niet alleen de Bruidegom; ze trouwt met Hem. Het is dus niet voldoende om God te vinden; je moet met Hem trouwen.’

‘Met God trouwen? Hoe dan?’

‘Door elk onderdeel van je leven en je wezen – het diepste van je bestaan, je hart, je ziel, je wonden, je verlangens, je wensen, alles – met God te verbinden. Alleen dan kun je compleet zijn. Alleen dan kunnen je diepste behoeften en verlangens vervuld worden. Het mysterie in onze harten is het mysterie van de bruid. En de bruid kan alleen haar vervulling vinden in de Bruidegom. En de Bruidegom van onze zielen... is God.’

OPDRACHT: Doe alles weg wat een vervanging is van Zijn aanwezigheid, en verbindt alles wat je bent, je diepste wezen, met je Bruidegom.

Deuteronomium 6:5; Hooglied 1:1-4; Efeze 5:28-32

THE MYSTERY OF THE CALAH

DE KRACHT VAN DE JOD

De leraar leidde me naar een ravijn in de wildernis, waar we tegenover elkaar in het zand gingen zitten. Hij pakte een tak en schreef er voorzichtig piepkleine tekenjjes mee in het zand.

‘Dit kan je leven veranderen,’ zei hij.

‘Een apostrof?’

‘Een *jod*.’

‘Wat is een *jod*?’

‘Een *jod* is de kleinste letter van het Hebreeuwse alfabet. Hij is net iets groter dan een punt, zo klein dat je er zo overheen leest. Vanuit de *jod* kennen we de letters i en j. De Grieken hebben er hun letter *jota* van afgeleid.

‘Als in: ik snap er geen *jota* van.’

‘Precies. Of: ik snap er geen *jod* van. Ze komen allemaal voort uit deze piepkleine letter.’

‘Het is dus de kleinste letter. Waarom is dat zo betekenisvol?’

‘Dat is precies waar het om gaat... het is de kleinste letter, maar met de grootste betekenis. Het is de *jod* die de eerste letter vormt van het allerheiligste en belangrijkste Hebreeuwse woord: de heilige naam van God *JHWH*. Ook het land van God ‘Israël’ begint met de *jod*. En de stad van God: Jeruzalem. Maar ook de naam van Jezus in het Hebreeuws begint met de *jod*.’

‘En wat betekent dit allemaal?’

‘De belangrijkste woorden beginnen met de kleinste letter. Zo beginnen ook de grootste van Gods werken met de kleinste haaltjes. Het leven zelf begint op zo’n kleine schaal, dat het niet eens zichtbaar is. Dat is het geheim van de *jod*.’

‘En hoe pas je dit toe in je leven?’

‘We worden allemaal geroepen tot het nieuwe en tot verandering. Maar van nature gaan we nieuwe dingen en verandering uit de weg. Dus hoe verander je? Hoe ga je van een leven van falen naar een leven van overwinning? Dat is een overweldigend vooruitzicht. Hoe doe je dat? Met het geheim van de *jod*. Je begint met één *jod*-stap, het kleinste stapje dat er is, maar met het uitzicht op de grootste verandering. Je gaat niet van start met een geweldige overwinning, maar je neemt de *jod*, een kleine daad, een klein stapje op weg naar die overwinning. Je zet dat ene stapje, die *jod* van moed, die *jota* van veranderingen, dat kleinste stapje van een nieuw begin, de *jod* van het leven waartoe je bent geroepen. De grootste dingen begin je altijd met de kleinste stapjes. Je gaat het geheim van de *jod* toepassen.’

OPDRACHT: Begin vandaag met een kleine daad, het kleinste stapje in een nieuwe richting; een eerste stapje naar het leven van overwinning waartoe je bent geroepen – de *jod* van een nieuwe reis.

Job 8:7; Handelingen 3:4-9

THE FIRST STEP

DE MIDBAR

Hij nam me mee in de woestijn naar een immense vallei die was omringd door rood-achtige bergen, die steeds meer paars en blauw leken te worden, hoe verder ze van ons af lagen.

‘Welke woorden komen in je gedachten als je naar de wildernis van de woestijn kijkt?’ vroeg de leraar.

‘Droog... onvruchtbaar... heet... sober... zwaar... afschrikwekkend...’

‘Wanneer mensen door zware tijden gaan – tijden van verlies, crisis, tragedie, eenzaamheid, conflicten, ontbering, problemen, scheiding, verdriet – dan zeggen ze dat ze in een woestijnperiode zitten. En toch is de woestijn een heilige plaats. God gaf Zijn wet, Zijn Woord, in de wildernis van de woestijn. In de woestijn openbaarde Hij Zijn aanwezigheid. De woestijn is heilig.’

‘Dus, de moeilijke perioden in ons leven zijn heilig?’

‘Voor Gods kinderen wel, ja.’

‘Hoe dan?’

‘In het Hebreeuws is het woord voor woestijn *midbar*. *Midbar* komt van de wortel *davar*. En *davar* betekent ‘spreken’. De *midbar* is de woestijn of de wildernis; de plaats waar God spreekt, de plaats van Zijn stem. Het is de plaats waar God in het bijzonder tot ons spreekt. Waarom bracht God Zijn volk naar de woestijn, naar de *midbar*? Zodat Hij tot het volk kon spreken. Hij bracht Mozes in de *midbar* om tot hem te spreken door de brandende doornstruik. Hij bracht Elia in de *midbar* om tot hem te spreken met een stille, zachte stem. Zo brengt Hij ons ook in de woestijn, opdat Hij tot ons gaat spreken.’

‘Wat is er met de woestijn dat het de plaats is van Gods spreken?’

‘Kijk om je heen,’ zei hij. ‘Wat zie je?’

‘Stenen, zand, bergen – niet veel.’

‘Precies. Daarom juist!’ zei de leraar. ‘God spreekt, maar wij horen het niet omdat we te veel afleiding om ons heen hebben. Maar in de woestijn zijn die afleidingen verdwenen. God brengt ons dus in de woestijn, zodat we Zijn stem kunnen horen. Wees dus niet bang voor de woestijn en veracht de wildernis in je leven niet. Minacht ook niet dat de afleidingen in je leven worden weggenomen. Het is beter dit proces juist te omarmen. Kom dichterbij Hem en luister naar wat Hij te zeggen heeft. Ga ernaar op zoek om Zijn stem te horen, dan zul je Hem verstaan. Want de woestijn in jouw leven is niet zomaar een woestijn – het is heilige grond, de *midbar*, de plaats van Zijn stem.’

OPDRACHT: Doe de afleidingen weg – de dingen die je ervan weerhouden om te luisteren. Ga de woestijn in, de *midbar*, en zoek naar de stem van God.

Deuteronomium 8:2-16; Psalm 46:11; Jeremia 29:12-13; Lukas 3:2

THE MIDBAR

DE SHAMAJIM EN DE ARETZ

Hij leidde me in de duisternis van de nacht naar een weidse zandvlakte. Daar gingen we op onze rug liggen en tuurden naar de sterrenhemel.

‘Het is zo uitgestrekt,’ zei de leraar, zonder zijn blik van de hemel af te wenden.

‘De hemel?’ antwoordde ik. ‘Nou en of!’

‘In het Hebreeuws is het woord voor hemel *shamajim*. Het woord voor aarde is *aretz*. Wanneer je een Hebreeuws woord hoort dat eindigt op ‘im’ is het altijd meervoud. Dus, wat betekent dat?’

‘Dat het woord voor hemel een meervoudsvorm is... maar het woord voor aarde niet.’

‘Dat klopt. *Shamajim* – hemel – is meervoud, maar *aretz* – aarde – is dat niet. Het gaat niet alleen om de woorden, maar om wat de woorden vertegenwoordigen.’

‘En dat is...?’

‘Het aardse is enkelvoudig. Alles wat behoort bij de fysieke ruimte is eindig. Alles wat fysiek is, heeft een grens. Daarom is het ook zo dat, hoeveel je ook van de fysieke wereld in handen hebt, hoeveel aardse bezittingen je ook hebt, die je ten diepste nooit kunnen vervullen of compleet maken.’

‘Omdat het begrensd is,’ zei ik, ‘het is eindig.’

‘En dus is een leven dat gericht is op het fysieke...’

‘Een leven vol beperkingen.’

‘Maar als je alle fysieke, aardse zaken uit je hart bant...’

‘Dan ontdoe je jezelf van die beperkingen.’

‘Dus zijn de dingen van de aarde eindig,’ zei hij, ‘maar de dingen van de hemel zijn oneindig. Het fysieke is beperkt, maar het geestelijke is onbeperkt. Alleen het geestelijke, het oneindige, kan het hart vervullen.’

‘Maar hoe kan iemand zich onttrekken aan het leven in de aardse sferen?’

‘Dat kan niet,’ zei de leraar. ‘Je kunt niet ontsnappen aan het leven *in* de aardse sferen, maar je hoeft niet te leven *van* de aardse sferen. Je moet je zien te redden met dit aardse bestaan, maar je hoeft er je hart niet mee te vullen. Richt je hart op hemelse zaken. Vul je hart met geestelijke dingen. Want het hemelse is *shamajim*, en *shamajim* heeft geen grenzen of beperkingen. Daarom is een hart dat gevuld is met het geestelijke en dat wat hemels is...’

‘Onbeperkt en oneindig.’

OPDRACHT: Wat zijn jouw bezittingen? Laat deze vandaag los. Bevrijd je hart van aardse zaken en vul het met geestelijke en hemelse zaken.

Jesaja 55:9; Filippienzen 4:8-9

THE HEBREW MYSTERIES I-IV

HET BLOED VAN DE SLANG

‘Zie je dat?’ vroeg de leraar.

‘Daar, achter die rots,’ antwoordde ik.

Er gleed een bruin met zwarte slang door het woestijnzand.

‘Wat weet je van slangen?’ vroeg hij.

‘Ik weet dat ik bij ze uit de buurt moet blijven.’

‘Meer niet?’

‘Niet veel, nee.’

‘Wat je zou moeten weten is dat slangen koudbloedig zijn.’

‘Waarom is dat van belang?’

‘Jij bent warmbloedig. En omdat je warmbloedig bent kun je rennen, en blijven rennen. Maar een slang – een koudbloedig dier – is beperkt in zijn uithoudingsvermogen. Hij kan niet door blijven gaan, dus kun je hem voor blijven.’

‘Dat is goed om te weten,’ reageerde ik.

‘In de Bijbel is de slang een symbool van het kwaad.’

‘Waarom is dat zo?’

‘Niet omdat slangen in zichzelf slecht zijn, maar omdat ze het kwaad vertegenwoordigen. Ze bewegen zich kronkelend voort. En dat is ook het wezen van het kwaad; het kronkelt. Een leugen is een verdraaiing van de waarheid. Het onreine is een verdraaiing van het zuivere. En het kwaad in zichzelf is een verdraaiing van het goede.’

‘Dus, aangezien slangen koudbloedig zijn, is het kwaad ook koudbloedig?’

‘Ja,’ zei de leraar. ‘Het kwaad is koudbloedig. Dat betekent dat hoewel het kwaad soms de boventoon voert, overwinningen behaalt, zich voortbeweegt en toeslaat – het koudbloedig blijft. Het kan dus niet blijven voortduren. Hoe machtig het kwaad ook lijkt te zijn, hoe triomfantelijk en onoverwinnelijk het lijkt, het kan niet blijven voortbestaan. Misleiding is koudbloedig. Haat is koudbloedig. Laster is koudbloedig. Verdrukking is koudbloedig. Dus is de macht van het kwaad er alleen voor de korte termijn en voor het moment. Zijn dagen zijn altijd geteld. En op de lange termijn zal het kwaad altijd falen.’

‘Maar het goede is niet koudbloedig,’ zei ik.

‘Dat is juist,’ zei de leraar. ‘Uiteindelijk zal het goede het altijd winnen van het kwade. Volhard daarom in het goede, blij doorgaan met wat waar is en blij staan voor wat juist is, dan zul je uiteindelijk de overhand krijgen en zegevieren.’

OPDRACHT: Met welk kwaad, probleem, aanval of zonde je ook wordt geconfronteerd, geef er niet aan toe. Geef het niet op, maar blijf het goede doen.

Jesaja 54:17; Matteüs 24:13; Johannes 1:5

SNAKE BUSTERS I-VI

HET GEZICHT IN HET WATER

We liepen een eindje totdat we bij een waterpoel kwamen, verborgen aan de voet van een van de bergen in de woestijn. We gingen aan de rand van het water zitten.

‘Lach eens,’ zei de leraar.

Dat deed ik.

‘Nee,’ zei hij, ‘lach eens in het water. Leun naar voren over het water en lach.’

Dat deed ik.

‘Trek nu een boos gezicht.’

‘Dat deed ik.’

‘Open nu je hand en strek die uit over het water alsof je iemand een cadeautje geeft.’

Dus deed ik dat.

‘Doe nu het tegenovergestelde.’

‘Wat is het tegenovergestelde?’

‘Strek je hand uit over het water, sluit je hand en trek hem terug, alsof je iets van iemand afneemt.’

‘Ik zie het nut er niet van in.’

‘Maar het heeft wel degelijk nut,’ zei hij. ‘En het bevat een belangrijke les. Toen je naar het water lachte, lachte er iemand terug naar je.’

‘Mijn spiegelbeeld.’

‘En toen je boos keek, keek er iemand boos naar je terug. En toen je je hand uitstreekte om iets te geven, strekte iemand ook zijn hand uit om jou iets te geven. En toen je je hand over het water uitstreekte en iets terugpakte, strekte iemand ook zijn hand uit om iets van jou terug te pakken. Dat is de wet van weerspiegeling. Wat jij doet, zal aan je worden teruggedaan. Als je anderen zegent, zul je gezegend zijn. Als je zegen terughoudt, zal jouw zegen teruggehouden worden. Als je een leven leidt van nemen, zal er uiteindelijk van je genomen worden. Als je een leven leidt van geven, zal er uiteindelijk aan je worden gegeven. Veroordeel anderen en je zult veroordeeld worden. Vergeef anderen en je zult worden vergeven. Leef met een gesloten hand, en Zijn hand zal voor je gesloten blijven. Leef met open handen en Zijn handen zullen voor je geopend zijn. Wat je geeft, zal aan je teruggegeven worden. Wat je neemt, zal van je teruggenomen worden. Leef daarom een leven van liefde, van geven, van zegenen, van compassie. Leef met open handen en een open hart. Wat je ook doet, onthoud wat ik je hier heb geleerd. Leef je leven en denk aan dat gezicht in het water.’

OPDRACHT: Wat zoek jij in het leven van jezelf en van anderen? Maak het vandaag tot je doel om anderen te geven waar jij zelf naar op zoek bent.

Spreuken 27:19; Lukas 6:37-38; Galaten 6:7-10

THE FACE IN THE WATERS

DE KOSMISCHE LIEFDE

‘Wat is de definitie van liefde?’ vroeg de leraar.

‘Liefde is het beste voor de ander willen,’ antwoordde ik.

‘Ja,’ zei hij. ‘En om het op een andere manier te zeggen: liefde is jezelf in de plaats van de ander te stellen, te voelen wat de ander voelt, in zijn schoenen te staan, te huilen met zijn tranen, je te verheugen over zijn vreugde, zijn last op je schouders te leggen, en je leven aan hem te geven.’

‘Dat vind ik mooi.’

‘De Schriften verklaren dat God liefde is,’ zei hij. ‘Als God liefde is, dan moet Hij zelf de grootste liefde zijn, de ultieme liefde. Geloof je dat God ons liefheeft?’

‘Jazeker.’

‘Dus, wat moet de liefde doen?’

‘Liefde moet zichzelf in de plaats van de ander stellen.’

‘Wat zou dus de grootst mogelijke manifestatie van liefde zijn?’

‘Dat God... Zichzelf in de plaats van een ander zou stellen?’

‘En hoe zou dat er in de praktijk uitzien? Wat zou de grootste manifestatie van liefde zijn?’

‘God zou Zichzelf in onze plaats moeten stellen... Hij zou in onze schoenen moeten staan.’

‘Ja, en Hij zou moeten voelen wat wij voelen.’

‘En onze tranen huilen.’

‘En onze lasten op Zijn schouders nemen,’ zei de leraar, ‘en ons oordeel... en onze dood, om ons te redden en ons leven te geven. Hij zou Zijn leven moeten geven.’

‘Als God dus liefde is,’ zei ik, ‘dan is dat wat Hij zou doen.’

‘Precies! En daarom heeft de grootst mogelijke manifestatie van liefde reeds plaatsgevonden... op onze planeet. God heeft Zichzelf in onze plaats gesteld. Dus is er geen grotere liefde dan je ooit zou kunnen kennen,’ zei hij. ‘Of je het voelt of niet, dat doet er niet toe – dat verandert er niets aan. Niets van wat je doet kan Zijn liefde veranderen. Je kunt niets doen om Zijn liefde groter te laten worden. En er is geen zonde die Zijn liefde kleiner kan maken. Of je het nu voelt of niet, Zijn liefde is er toch. We kunnen die liefde niet veranderen – we kunnen deze alleen ontvangen en erdoor veranderd worden. We kunnen die liefde alleen maar onszelf laten veranderen. Want de grootst mogelijke liefde is al gemanifesteerd. God is naar de aarde gekomen. Het is aan ons om Zijn liefde te ontvangen en met diezelfde liefde anderen lief te hebben.’

OPDRACHT: Breng de goddelijke en kosmische liefde vandaag in praktijk. Verplaats je in een ander – ga in zijn schoenen staan en richt je hart op zijn hart.

Johannes 15:12-13; Romeinen 5:6-8; Filippenzen 2:5-9

GOD IN OUR SANDALS

HET OOST-WEST-CONTINUÛM

De dag brak aan. We keken naar de zonsopgang over het woestijnlandschap.

‘*Kedem*,’ zei de leraar. ‘Dat is Hebreeuws voor ‘oost’, een heel belangrijke richting.’

‘Waarom?’ vroeg ik.

‘De tempel van Jeruzalem was op basis van de *kedem* gebouwd, richting het oosten. Het altaar stond op de meest oostelijke plaats, het heilige der heiligen het meest westelijk. Al het andere lag daar tussenin. Alles in de tempel bestond dus op basis van het oost-west-continuüm. Alles wat er gebeurde vond plaats op basis van het oost-west-continuüm. Het belangrijkste is dat op de heiligste dag van het jaar, *Jom Kipoer*, de zonden van Israël werden verzoend. Die zonden werden van de Israëlieten verwijderd; ook op basis van dit oost-west-continuüm. De hogepriester bracht het offer in het oosten en sprenkelde het bloed van het offer op de ark van het verbond in het westen. Hij ondernam een reis volgens het oost-west-continuüm. En op symbolische wijze werd de dag afgesloten, waarbij de zonden van het volk verwijderd werden van het oosten naar het westen.

‘Maar waarom is dat van grotere betekenis dan noord-zuid?’

‘Omdat,’ zei de leraar, ‘de aarde een bol is... en die bol draait om zijn as op basis van het oost-west-continuüm. Daarom heeft de aarde een noord- en een zuidpool, maar geen oost- of westpool.’

‘Ik begrijp het nog steeds niet.’

‘Hoe ver is het noorden van het zuiden?’ vroeg de leraar. ‘Aangezien er twee polen zijn, is die afstand dus beperkt. Al het noorden reikt niet verder dan de noordpool, en al het zuiden reikt niet verder dan de zuidpool. Als de tempel zou zijn gebouwd op basis van een noord-zuid-continuüm, dan zou de zonde maar een kilometer of tienduizend verwijderd worden van de zondaar. Maar hoe ver is het oosten van het westen? Het oosten en het westen hebben geen pool, dus is er geen einde aan. Oost en west zijn oneindig. Ze gaan voor eeuwig door. In feite betekent het Hebreeuwse woord voor oost – *kedem* – ook oneindig.’

‘Maar in die tijd wist nog niemand dat de aarde een bol was.’

‘Maar God wel. En dit alles is een voorafschaduw van de verzoening door de Messias, onze verlossing. Dus hoe ver verwijderd God onze zonden van ons in de Messias? Een oneindig eind weg... een eeuwigheid ver. Al zou je de hele eeuwigheid tot je beschikking hebben, dan zou je nog je zonden niet meer terugvinden. Daarom staat er geschreven: ‘Zo ver het oosten is van het westen, zo ver heeft Hij onze overtredingen van ons gedaan.’

OPDRACHT: Neem vandaag de tijd om de liefde van God te overdenken en tot je te nemen. De liefde die je zonden verwijderd heeft zo ver het oosten van het westen is. Ga leven naar die waarheid!

Leviticus 16:14; Psalm 103:10-12

THE MYSTERY OF THE KEDEM

GOD KUSSEN

Er was een bijeenkomst in de open tent van de school. We hadden een tijd van aanbidding en lofprijzing, en we zaten net buiten de tent te luisteren.

‘Waar denk jij aan,’ vroeg de leraar, ‘als je het woord ‘aanbidding’ hoort?’

‘Zingen, gezangen, gebeden, woorden van lofprijzing..’

‘Dat zijn uiterlijke vormen van aanbidding,’ zei hij. Dat is hoe aanbidding tot uiting komt. Maar wat is het hart van aanbidding?’

‘Dat weet ik niet.’

‘Aanbidding is een geheimenis. Er is een definitie van, gebaseerd op een tekst in de Schriften van het Nieuwe Verbond, en het komt alleen maar voor in het Grieks. Het is het woord *proskuneo*. En weet je wat dat betekent?’

Ik had geen idee.

‘Het betekent ‘kussen’. Echte aanbidding,’ zei de leraar, ‘is kussen. Wat openbaart deze definitie? Wat is een kus? Een kus is de meest intieme daad. Daarom hoort aanbidding ook een van de meest intieme dingen te zijn die je kunt ervaren.’

‘God aanbidden betekent dus God kussen?’

‘In de geestelijke wereld, ja. Je kust God vanuit je hart, vanuit het diepste van je binnenste. En wanneer je kust, doe je dat niet omdat je daartoe verplicht wordt. Je doet het vrijwillig vanuit je hart, omdat je dit zelf wilt.’

‘Dus echte aanbidding doe je nooit uit dwang, maar vrijwillig vanuit de overvloed van je hart.’

‘En waarom kust iemand?’

‘Uit vreugde.’

‘Dat klopt,’ zei hij. ‘Een kus is een uiting van vreugde. En kussen maakt je blij. Dus is echte aanbidding een uiting van vreugde. Je aanbidt God vanuit vreugde. Je vreugde wordt aanbidding en je aanbidding wordt vreugde.’

‘Leraar,’ zei ik, ‘we hebben het meest voor de hand liggende nog niet genoemd.’

‘Dat is...?’

‘Je kust iemand uit liefde,’ zei ik. ‘Een kus is een uiting van liefde.’

‘Dat is juist. Dus wat is echte aanbidding?’

‘Aanbidding is een daad van liefde.’

‘Ja,’ zei de leraar, ‘zo eenvoudig is het: het is de meest intieme daad van liefde en vreugde. Aanbidding is eenvoudig God kussen uit vreugde en liefde.’

OPDRACHT: Kom vandaag dicht bij God in aanbidding, in liefde, in vreugde, in de diepste vorm van intimiteit. Leer het geheim van God kussen.

Psalm 42:8-9; Hooglied 1:2; Johannes 4:24

YISHKENI: THE DIVINE KISS

HET DAG- EN NACHTMODEL

Er stond die dag geen les op het programma, maar midden in de nacht kwam hij naar mijn kamer en maakte me wakker.

‘Kom,’ zei de leraar. ‘Het is tijd voor de les. We gaan naar buiten.’

Ik sliep nog half en was niet heel enthousiast over dat idee, maar uiteraard wreef ik de slaap uit mijn ogen en stond op. Hij nam me mee naar een heuvel waar we gingen zitten in het duister van de nacht.

‘Wat komt eerst?’ vroeg hij, ‘de dag of de nacht?’

‘De dag,’ antwoordde ik. ‘De nacht komt als de dag voorbij is.’

‘Dat zouden de meeste mensen zeggen. En het is hoe de meeste mensen in de wereld het zien. De dag leidt naar de nacht. Maar dat is niet hoe God het ziet.’

‘Wat bedoelt u?’

‘Als de dag de nacht inleidt, dan gaat alles dus van licht naar donker. Alles wordt donkerder. Dan bevindt alles zich in het proces van toenemende duisternis. En dat zou lijken op hoe het er in de wereld aan toegaat. We gaan van de dag naar de nacht, van jeugd naar ouderdom, van kracht naar zwakte, en uiteindelijk van leven naar dood. De dag wordt nacht. Dat is de weg van de wereld, maar niet de weg van God. Toen God het universum schiep, was het niet dag, maar nacht. Er staat geschreven: ‘Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de derde dag.’ De dag begon met de nacht. Het was nacht en vervolgens werd het dag. Dus de nacht komt voor de dag.’

‘Dus dat is de reden dat de Joodse feesten altijd bij zonsondergang beginnen.’

‘Ja, en niet alleen de Joodse feestdagen. Elke bijbelse dag begint bij de zonsondergang. Het wordt avond en dan morgen. De wereld beweegt zich van dag naar nacht, maar bij God is het andersom. Bij Hem gaat het van nacht naar dag... van duisternis naar licht. De kinderen van deze wereld leven van dag naar nacht, maar de kinderen van God leven van nacht naar dag. Ze zijn opnieuw geboren toen het donker was en bewegen zich naar het volle licht van de dag. Als je bij God hoort, dan is dat de volgorde van je leven. Je gaat van het duister naar het licht, van zwakte naar kracht, van wanhoop naar hoop, van schuld naar onschuld, van tranen naar vreugde en van dood naar leven. Elke nacht in je leven leidt naar de zonsopgang. Leef dus volgens Gods heilige orde van tijd... zodat je hele leven altijd van de duisternis naar het licht leidt.’

Terwijl hij die laatste woorden uitsprak, verscheen het eerste licht van de dageraad en begon de nacht te verdwijnen. De morgen brak aan.

OPDRACHT: Welke duisternis is er in jouw leven, de duisternis van angst, zonde, problemen of somberheid? Keer je er vandaag vanaf en richt je op het licht van de dag.

Genesis 1:3-5; Psalm 30:6; Efeze 5:8; 1 Petrus 2:9; 2 Petrus 1:19

THE NIGHT AND THE SUNRISE

DE TALEH

Hij nam me mee naar een ravijn met uitzicht op de vallei. In die vallei hoedde een jongen een kudde schapen met lammetjes. Eén van de lammetjes liep weg van de kudde in onze richting.

‘Kijk,’ zei de leraar, ‘een lam. Het meest onbeschermd van alle dieren. Een lam is zo onbeschermd dat het een jongen nodig heeft om het te beschermen. En toch is een lam van kosmische betekenis.’

‘Waarom?’ vroeg ik.

‘Het lam is het hoofdthema van Gods Woord. In Genesis vraagt een jongen aan zijn vader: ‘Waar is het lam...?’ Dat is de hoofdvraag in de Bijbel. Met Pesach wordt er een lam geslacht om de eerstgeborene van elk gezin te redden. Het volk Israël wordt gered door het bloed van het lam. In de tempel van Jeruzalem worden op elke dag van het jaar lammetjes geofferd. En dan, in Jesaja 53, wordt geprofeteerd dat er een man zal komen die Zijn leven zal geven als een offerlam ‘dat ter slachting wordt geleid’, en door Zijn dood, ontvangen wij genezing, vergeving en zegen. Zie je dat dit thema de rode draad is van de Bijbel?’

‘Het lam is het leven dat is gegeven om anderen te redden of te zegenen.’

‘Ja, en om onze zonden te bedekken. In het Hebreeuws is *taleb* het woord voor lam. En *taleb* vormt ook de basis voor het woord dat ‘bedekking’ betekent. Het Lam is onze bedekking. Dus wie is het Lam? In de hele wereldgeschiedenis kennen we maar één persoon die voor alles bekend is als degene die Zijn leven als een offer gaf om ons te redden.’

‘Er is er maar één die ik ken die dit heeft gedaan,’ antwoordde ik. ‘En werd Hij ook niet ‘het Lam’ genoemd?’

‘Juist,’ zei de leraar, ‘Messias, het Lam van God, de *Taleb Elohim*. Vanaf het allereerste begin draaide alles om het Lam. Het antwoord op elke vraag lag in het Lam. Maar waarom een lam?’

‘Dat weet ik niet.’

‘Het Lam betekent het volgende: er zal Iemand zijn die volkomen puur, onschuldig, zonder smet, zonder kwaad is... en die Iemand zal Zijn leven geven om degenen te redden die niet onschuldig zijn. Maar wat betekent zonder smet, wat is volkomen puur en goed? Wat is het geheimenis van het lam?’

‘Vertel het me.’

‘Het geheimenis van het lam is God. Het geheimenis is dat God Zijn leven zal geven om ons te redden. Want God is liefde. En het wezen van de liefde is zichzelf te geven. De *Taleb...* het lam... is God.’

OPDRACHT: Leef vandaag in de geest van het Lam. Laat alles wat je doet in liefde plaatsvinden. En leef om je leven tot zegen te laten zijn voor anderen.

Genesis 22:1-18; Jesaja 53:7; 1 Petrus 1:18-19; Openbaring 5:6-13

THE LAMB MYSTERIES I-VI

HOE JE JE VERLEDEN KUNT VERANDEREN

We zaten in zijn studeerkamer. Hij hield een scharlaken koord vast.

‘Ik heb dit koord zelf geveerd,’ zei de leraar. Ik heb het een aantal dagen in de verf gelegd om er zeker van te zijn dat de verf elke vezel van het koord heeft doordrenkt. Denk je dat het mogelijk is om het koord te ‘ontverven’ en opnieuw wit te krijgen?’

‘Dat betwijfel ik.’

‘Er staat geschreven: ‘Al waren uw zonden als scharlaken, ze zullen wit worden als sneeuw.’ Dat is net als het ontverven van het koord.

‘Maar dat zou onmogelijk zijn,’ zei ik.

‘Eigenlijk is het nog meer dan onmogelijk. Hoe kun je zonden van scharlaken naar wit krijgen? Zonden zijn zonden omdat ze al gedaan zijn. Ze zijn gepleegd. Ze maken deel uit van het verleden en wat geweest is, is geweest.’

‘Dan kun je een zonde alleen veranderen als je het verleden verandert.’

‘Klopt, en toch staat de Schrift vol met de belofte dat God op een dag alle zonden zal uitwissen en onze schuld zal afwassen. Je kunt geen zonden uitwissen of schuld afwassen zonder het verleden te veranderen.’

‘Maar het is onmogelijk om het verleden te veranderen.’

‘Het eerste wonder dat de Messias verrichtte was het veranderen van water in wijn. Maar wijn is alleen wijn als er tijd overheen is gegaan. De wijn van het wonder had echter geen verleden om tijd te krijgen om wijn te worden. Het kreeg – bij wijze van spreken – een nieuw verleden. Als God een verleden kan geven waar geen verleden is geweest, dan kan Hij dus het verleden verwijderen waar eerst wel een verleden was.’

‘Dus verlossing is het ontverven van het scharlaken koord?’

‘Precies. God vergeeft niet alleen het scharlaken koord of doet alsof het niet scharlaken is. Hij verandert het verleden van het koord en daardoor verandert Hij de realiteit van het koord. Hij ontverft het.’

‘Dat kan Hij?’ vroeg ik.

‘God heeft Zelf de tijd in werking gesteld. Hij kan de tijd ook ongedaan maken.’

‘Dus alles blijft niet simpelweg hetzelfde en we ontvangen niet ondanks alles vergeving. Het is alsof we nooit gezondigd hebben.’

‘Het is zelfs nog verbazingwekkender dan dat. Het is niet ‘alsof’ we nooit gezondigd hebben, maar Zijn verlossing gaat zo diep dat vergeving betekent dat we echt nooit gezondigd hebben. In onze verlossing wordt het onmogelijke realiteit. De schuldige wordt onschuldig, de bevleete wordt zuiver, de afgewezen wordt iemand die altijd een geliefd kind is geweest, en onze zonden, die als scharlaken waren, worden... wit als sneeuw.’

OPDRACHT: Laat je helemaal ontverven. Ontvang vanuit de hemel jouw veranderde, onschuldige, zuivere en geliefde verleden; een verleden zo mooi en wit als sneeuw.

Jesaja 1:18; Lukas 7:37-47; 2 Korinthe 5:21; 1 Johannes 1:8-9

AS BELOVED CHILDREN

JESJOEA

‘Een woord van onvoorstelbaar belang,’ zei de leraar, ‘het woord *jesjoe*. In het Hebreeuws betekent het ‘redden, helpen, verdedigen, behouden, vrijmaken, overwinning boeken, veiligheid bewerken, genezen en verlossen... één woord en het antwoord op alles.’

‘Hoe is dit woord het antwoord op alles?’ vroeg ik.

Jesjoe is waar we ons leven lang naar op zoek zijn, of we dat nu beseffen of niet. We hebben allemaal hulp nodig, we hebben allemaal vrijheid en overwinning nodig, en wij allemaal, op wat voor manier dan ook, zijn op zoek naar verlossing. En in het Hebreeuws komt verlossing van het woord *jesjoe*. Uit het woord *jesjoe* komt het Hebreeuwse woord *jesjoea*. *Jesjoea* betekent verlossing. In de Hebreeuwse Schriften staat geschreven: ‘Hij is mijn verlossing geworden.’

‘Wie is verlossing geworden?’

‘God,’ zei hij. ‘God is verlossing geworden. Met andere woorden, God zou niet alleen de Schepper van het universum zijn, Hij zou ook onze verlossing worden. God zou dus onze hulp, onze verdediging, ons behoud, onze vrijheid, onze overwinning en onze redding worden. God zou het antwoord worden op onze grootste en diepste behoeften. In het Hebreeuws zou God *jesjoea* worden.’

‘Maar als het woord *jesjoea* verlossing betekent, wat is dan het verschil tussen zeggen dat ‘God verlossing zou worden’ of dat ‘God *jesjoea* zou worden’?

‘Uit het Hebreeuwse woord *jesjoea* komt de naam *Jesjoea*. Vertaald in het Grieks werd *Jesjoea Iesus*. En toen *Iesus* in het Nederlands werd vertaald, werd het Jezus. Jezus is *Jesjoea...* of *Jesjoea* is Jezus. *Jesjoea* is de echte naam van Hem die wij kennen als Jezus.’

‘Dus God zal dan *Jesjoea* worden. God zal Jezus worden.’

‘En dat is precies wat de naam *Jesjoea* openbaart. Het betekent: God is mijn verlossing. De aloude hoop was dat God op een dag onze *Jesjoea* zou worden. En dat is Hij geworden. Dus wat betekent *Jesjoea* precies?’

‘Het betekent dat God onze redding is geworden, onze hulp, onze vrijheid, onze genezing, onze overwinning en onze verlossing.’

‘Ja,’ zei de leraar. ‘God werd *Jesjoea* om het antwoord te worden op elke behoefte en iedere nood. De sleutel is dus om elke nood in je leven te nemen en die te verbinden aan die naam, aan *Jesjoea*, één woord... en het antwoord op alles.’

OPDRACHT: God is jouw *Jesjoea* geworden, het specifieke antwoord op jouw diepste noden. Laat die waarheid landen in je hart en leef er vervolgens naar.

Exodus 15:2; Psalm 118:15; Jesaja 12:2; Matteüs 1:21

YESHUA: THE NAME

ALIJA

‘Kom,’ zei de leraar.

‘Waarheen?’ vroeg ik.

‘Omhoog,’ antwoordde hij. ‘Een berg op.’

Hij nam me mee door de woestijn en we kwamen na een half uur bij een buitengewoon hoge berg.

‘Laten we omhoog klimmen,’ zei hij.

Daar gingen we. Het was geen makkelijke tocht. Ik moest een aantal keer pauzeren om op adem te komen, maar uiteindelijk bereikten we de top.

‘Kijk eens,’ zei hij, wijzend naar het majestueuze uitzicht voor ons. ‘Dit panorama kun je alleen vanaf deze hoogte zien. Het was de beklimming waard. Weet je hoe je het in het Hebreeuws noemt wat we net gedaan hebben?’

‘Marteling?’

‘Nee,’ zei hij, dit noemen we *alija*. Het betekent opgaan, een beklimming. Als je in de Schriften leest over de Messias die naar Jeruzalem gaat, dan kom je steeds het woord ‘opgaan’ tegen. Waarom? Jeruzalem is een stad die op de bergen ligt. Om er te komen moet je dus omhoog. De reis naar Jeruzalem wordt *alija* genoemd: opgang of beklimming. En dat is niet alleen omdat Jeruzalem een fysieke stad is, maar ook omdat het de heilige stad is. Naar Jeruzalem gaan is dus *aliyah maken*. In de moderne tijd, toen Joodse mensen terugkeerden naar het land Israël, werd dit ook *aliyah* genoemd. Naar het Beloofde Land gaan werd *alija* genoemd, de weg die omhoog loopt. De kinderen van Israël kregen de opdracht om *alija* te maken. Maar zij die de Messias toebehoren, worden ook geestelijke kinderen van Israël genoemd. Dus wat zou dat betekenen?’

‘Dat zij ook een *alija* moeten maken?’

‘Ja,’ zei de leraar, ‘maar geestelijke mensen moeten een geestelijke reis maken.’

‘Dus wat is dat voor reis?’ vroeg ik. ‘Wat is de *alija*?’

‘Jouw leven,’ zei de leraar. ‘Jouw hele leven is de *alija*. Jouw leven is een reis, maar in God is dat een opwaartse reis... een steeds doorgaande stijging. Hoe doe je dat? Op dezelfde manier waarop we deze berg beklommen hebben. Elke dag word je geconfronteerd met keuzes. Elke keuze biedt je de kans om omlaag te gaan, op hetzelfde niveau te blijven of omhoog te gaan. Kies het hogere pad, ook als dat moeilijker begaanbaar is, neem de stijgende lijn... laat elk van je stappen hoger zijn dan de vorige stap. Dan wordt elke dag een stukje hoger dan de vorige dag. Uiteindelijk zul je zo op hooggelegen paden lopen... en zal je leven een *alija* zijn.’

OPDRACHT: Kies vandaag in elke beslissing voor een hogere stap, een hogere daad, de hogere grond, het hogere pad. Maak je leven een *alija*.

Psalm 121; Markus 10:32

THE ALIYAH MYSTERY